

- 1: I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden. 1:1:1 Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.
- 2: Og jorden var ?de og tom, og det var m?rke over det store dyp, og Guds ?nd svevde over vannene. 1:1:2 Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůňí byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží.
- 3: Da sa Gud: Det bli lys! Og det blev lys. "1:1:3 I řekl Bůh: "Buď světlo!" A bylo světlo."
- 4: Og Gud s? at lyset var godt, og Gud skilte lyset fra m?rket. 1:1:4 Viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od tmy.
- 5: Og Gud kalte lyset dag, og m?rket kalte han natt. Og det blev aften, og det blev morgen, f?rste dag. 1:1:5 Světlo nazval Bůh dnem a tmu nazval nocí. Byl večer a bylo jitro, den první.
- 6: Og Gud sa: Det bli en hvelving midt i vannene, og den skal skille vann fra vann. "1:1:6 I řekl Bůh: "Buď klenba uprostřed vod a odděluj vody od vod!"
- 7: Og Gud gjorde hvelvingen og skilte vannet som er under hvelvingen, fra vannet som er over hvelvingen. Og det blev s?. 1:1:7 Učinil klenbu a oddělil vody pod klenbou od vod nad klenbou. A stalo se tak.
- 8: Og Gud kalte hvelvingen himmel. Og det blev aften, og det blev morgen, annen dag. 1:1:8 Klenbu nazval Bůh nebem. Byl večer a bylo jitro, den druhý.
- 9: Og Gud sa: Vannet under himmelen samle sig til ett sted, og det t?rre land komme til syne! Og det blev s?. "1:1:9 I řekl Bůh: "Nahromadte se vody pod nebem na jedno místo a ukaž se souš!" A stalo se tak."
- 10: Og Gud kalte det t?rre land jord, og vannet som hadde samlet sig, kalte han hav. Og Gud s? at det var godt. 1:1:10 Souš nazval Bůh zemí a nahromaděné vody nazval moři. Viděl, že to je dobré.
- 11: Og Gud sa: Jordan b?re frem gress, urter som s?r sig, frukttr?r som b?rer frukt med deres fr? i, p? jorden, hvert efter sitt slag. Og det blev s?. "1:1:11 Bůh také řekl: "Zazelenej se země zelení: bylinami, které se rozmnožují semeny, a ovocným stromovím rozmanitého druhu, které na zemi ponese plody se semeny!" A stalo se tak."
- 12: Og jorden bar frem gress, urter som s?r sig, hver efter sitt slag, og tr?r som b?rer frukt med deres fr? i, hvert efter sitt slag. Og Gud s? at det var godt. 1:1:12 Země vydala zeleň: rozmanité druhy bylin, které se rozmnožují semeny, a rozmanité druhy stromoví, které nese plody se semeny. Bůh viděl, že to je dobré.
- 13: Og det blev aften, og det blev morgen, tredje dag. 1:1:13 Byl večer a bylo jitro, den třetí.
- 14: Og Gud sa: Det bli lys p? himmelhvelvingen til ? skille dagen fra natten! Og de skal v?re til tegn og fastsatte tider og dager og ?r. "1:1:14 I řekl Bůh: "Budte světla na nebeské klenbě, aby oddělovala den od noci! Budou na znamení časů, dnů a let."
- 15: Og de skal v?re til lys p? himmelhvelvingen, til ? lyse over jorden. Og det blev s?. "1:1:15 Ta světla ať jsou na nebeské klenbě, aby svítily nad zemí." A stalo se tak."
- 16: Og Gud gjorde de to store lys, det st?rste til ? r?de om dagen og det mindre til ? r?de om natten, og stjernerne. "1:1:16 Učinil tedy Bůh dvě veliká světla: větší světlo, aby vládlo ve dne, a menší světlo, aby vládlo v noci; učinil i hvězdy."
- 17: Og Gud satte dem p? himmelhvelvingen til ? lyse over jorden 1:1:17 Bůh je umístil na nebeskou klenbu, aby svítily nad zemí,
- 18: og til ? r?de om dagen og om natten og til ? skille lyset fra m?rket. Og Gud s? at det var godt. 1:1:18 aby vládla ve dne a v noci a oddělovala světlo od tmy. Viděl, že to je dobré.
- 19: Og det blev aften, og det blev morgen, fjerde dag. 1:1:19 Byl večer a bylo jitro, den čtvrtý.
- 20: Og Gud sa: Det vrímle av liv i vannet, og fugler flyve over jorden under himmelhvelvingen! "1:1:20 I řekl Bůh: "Hemžete se vody živočišnou havětí a létavci létejte nad zemí pod nebeskou klenbou!"
- 21: Og Gud skapte de store sj?dyr og alt levende som r?rer sig, som det vrímle av i vannet, hvert efter sitt slag, og alle vingede fugler, hver efter sitt slag. Og Gud s? at det var godt. 1:1:21 I stvořil Bůh veliké netvory a rozmanité druhy všelijakých hbitých živočichů, jimiž se zahemžily vody, stvořil i rozmanité druhy všelijakých okřídlených létavců. Viděl, že to je dobré.
- 22: Og Gud velsignet dem og sa: V?r fruktbare og bli mange og opfyll vannet i havet, og fuglene skal bli tallrike p? jorden! "1:1:22 A Bůh jim požehnal: "Plodte a množte se a naplňte vody v mořích. Létavci nechť se rozmnoží na zemi.""

- 23: Og det blev aften, og det blev morgen, femte dag. 1:1:23 Byl večer a bylo jitro, den pátý.
- 24: Og Gud sa: Jorden la fremg? levende vesener, hvert efter sitt slag, fe, kryp og ville dyr, hvert efter sitt slag! Og det blev s?. "1:1:24 I řekl Bůh: "Vydej země rozmanité druhy živočichů, dobytek, plazy a rozmanité druhy zemské zvěře!" A stalo se tak."
- 25: Og Gud gjorde de ville dyr, hvert efter sitt slag, og feet efter sitt slag og alt jordens kryp, hvert efter sitt slag. Og Gud s? at det var godt. 1:1:25 Bůh učinil rozmanité druhy zemské zvěře i rozmanité druhy dobytka a rozmanité druhy všelijakých zeměplazů. Viděl, že to je dobré.
- 26: Og Gud sa: La oss gj?re mennesker i v?rt billede, efter v?r lignelse, og de skal r?de over fiskene i havet og over fuglene under himmelen og over feet og over all jorden og over alt kryp som r?rer sig p? jorden. "1:1:26 I řekl Bůh: "Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi."
- 27: "Og Gud skapte mennesket i sitt billede, i Guds billede skapte han det; til mann og kvinne skapte han dem. " 1:1:27 Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil.
- 28: Og Gud velsignet dem og sa til dem: V?r fruktbare og bli mange og opfyll jorden og legg den under eder, og r?d over fiskene i havet og over fuglene under himmelen og over hvert dyr som r?rer sig p? jorden! "1:1:28 A Bůh jim požehnal a řekl jim: "Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe."
- 29: "Og Gud sa: Se, jeg gir eder alle urter som s?r sig, alle som finnes p? jorden, og alle tr?r med frukt som s?r sig; de skal v?re til f?de for eder. " "1:1:29 Bůh také řekl: "Hle, dal jsem vám na celé zemi každou bylinu nesoucí semena i každý strom, na němž rostou plody se semeny. To budete mít za pokrm."
- 30: Og alle dyr p? jorden og alle fugler under himmelen og alt som r?rer sig p? jorden, alt som det er livs?nde i, gir jeg alle gr?nne urter ? ete. Og det blev s?. "1:1:30 Veškeré zemské zvěři i všemu nebeskému ptactvu a všemu, co se plazí po zemi, v čem je živá duše, dal jsem za pokrm veškerou zelenou bylinu." A stalo se tak."
- 31: Og Gud s? p? alt det han hadde gjort, og se, det var s?re godt. Og det blev aften, og det blev morgen, sjette dag. 1:1:31 Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré. Byl večer a bylo jitro, den šestý.
- 32: S? blev himmelen og jorden med hele sin h?r fullendt. 1:2:1 Tak byla dokončena nebesa i země se všemi svými zástupy.
- 33: Og Gud fullendte p? den syvende dag det verk som han hadde gjort, og han hvilte p? den syvende dag fra all den gjerning som han hadde gjort. "1:2:2 Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo."
- 34: "Og Gud velsignet den syvende dag og helliget den; for p? den hvilte han fra all sin gjerning, den som Gud gjorde da han skapte. " 1:2:3 A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo.
- 35: Dette er himmelens og jordens historie, da de blev skapt, den tid da Gud Herren gjorde jord og himmel: 1:2:4 Toto je rodopis nebe a země, jak byly stvořeny. V den, kdy Hospodin Bůh učinil zemi a nebe,
- 36: "Det var ennu ingen markens busk p? jorden, og ingen markens urt var ennu vokset frem; for Gud Herren hadde ikke latt det regne p? jorden, og der var intet menneske til ? dyrke jorden. " 1:2:5 nebylo na zemi ještě žádné polní křovisko ani nevzcházel žádná polní bylina, neboť Hospodin Bůh nezavlažoval zemi deštěm, a nebylo člověka, který by zemi obdělával.
- 37: Da steg det op en damp av jorden og vannet hele jordens overflate. 1:2:6 Jen záplava vystupovala ze země a napájela celý zemský povrch.
- 38: "Og Gud Herren dannet mennesket av jordens muld og bl?ste livets ?nde i hans nese; og mennesket blev til en levende sjel. " 1:2:7 I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl mu v chřípí dech života. Tak se stal člověk živým tvorem.
- 39: Og Gud Herren plantet en have i Eden, i ?sten, og der satte han mennesket som han hadde dannet. 1:2:8 A Hospodin Bůh vysadil zahradu v Edenu na východě a postavil tam člověka, kterého vytvořil.
- 40: Og Gud Herren lot tr?r av alle slag vokse op av jorden, prektige ? se til og gode ? ete av, og midt i haven livsens tre og treet til kunnskap om godt og ondt. 1:2:9 Hospodin Bůh dal vyrůst ze země všemu stromovi žádoucímu na pohled, s předy obiliny a jidlu, uprostřed zahrady pak stromu života a stromu poznání dobrého a zlého.

- 41: "Og det gikk en elv ut fra Eden og vannet haven; og siden delte den sig i fire str?mmer. " 1:2:10 Z Edenu vychází řeka, aby napájela zahradu. Odtud dál se rozděluje ve čtyři hlavní toky.
- 42: "Den f?rste heter Pison; det er den som l?per omkring hele landet Havila, der hvor det er gull. " 1:2:11 Jméno prvního je Píson; ten obtéká celou zemi Chavílu, v níž je zlato,"
- 43: "Og gullet i dette land er godt; der er bdellium* og onyks-stenen. # <* et slags velluktende gummi.> " 1:2:12 a zlato té země je skvělé; je tam také vonná pryskyřice a kámen karneol."
- 44: "Den annen elv heter Gihon; det er den som l?per omkring hele landet Kus. " 1:2:13 Jméno druhé řeky je Gíchón; ta obtéká celou zemi Kúš."
- 45: "Den tredje elv heter Hiddekel; det er den som g?r ?stenfor Assur. Og den fjerde elv er Frat. " 1:2:14 Jméno třetí řeky je Chidekel; ta teče východně od Asýrie. Čtvrtá řeka je Eufrat."
- 46: Og Gud Herren tok mennesket og satte ham i Edens have til ? dyrke og vokte den. 1:2:15 Hospodin Bůh postavil člověka do zahrady v Edenu, aby ji obdělával a střežil.
- 47: "Og Gud Herren b?d mennesket: Du m? fritt ete av alle tr?r i haven; " 1:2:16 A Hospodin Bůh člověku přikázal: "Z každého stromu zahrady smíš jíst."
- 48: "men treet til kunnskap om godt og ondt, det m? du ikke ete av; for p? den dag du eter av det, skal du visselig d?. " 1:2:17 Ze stromu poznání dobrého a zlého však nejz. V den, kdy bys z něho pojedl, propadneš smrti."
- 49: "Og Gud Herren sa: Det er ikke godt at mennesket er alene; jeg vil gj?re ham en medhjelp som er hans like. " 1:2:18 I řekl Hospodin Bůh: "Není dobré, aby člověk byl sám. Učiním mu pomoc jemu rovnou."
- 50: "Og Gud Herren hadde dannet av jorden alle dyr p? marken og alle fugler under himmelen, og han ledet dem til mennesket for ? se hvad han vilde kalle dem; og som mennesket kalte hver levende skapning, s? skulde den hete. " 1:2:19 Když vytvořil Hospodin Bůh ze země všechnu polní zvěř a všechno nebeské ptactvo, přivedl je k člověku, aby viděl, jak je nazve. Každý živý tvor se měl jmenovat podle toho, jak jej nazve.
- 51: "S? gav mennesket navn til alt feet og fuglene under himmelen og alle ville dyr; men for et menneske fant han ingen medhjelp som var hans like. " 1:2:20 Člověk tedy pojmenoval všechna zvířata a nebeské ptactvo i všechnu polní zvěř. Ale pro člověka se nenašla pomoc jemu rovná.
- 52: Da lot Gud Herren en dyp s?vn falle p? mennesket, og mens han sov, tok han et av hans ribben og fylte igjen med kj?tt. 1:2:21 I uvedl Hospodin Bůh na člověka mrákotu, až usnul. Vzal jedno z jeho žeber a uzavřel to místo masem.
- 53: Og Gud Herren bygget av det ribben han hadde tatt av mennesket, en kvinne og ledet henne til mennesket. 1:2:22 A Hospodin Bůh utvořil z žeber, které vzal z člověka, ženu a přivedl ji k němu.
- 54: "Da sa mennesket: Dette er endelig ben av mine ben og kj?tt av mitt kj?tt; hun skal kalles manninne, for av mannen er hun tatt. " 1:2:23 Člověk zvolal: "Toto je kost z mých kostí a tělo z mého těla! Ať muženou se nazývá, vždyť z muže vzata jest."
- 55: Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og bli hos sin hustru, og de skal v?re ett kj?d. 1:2:24 Proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem.
- 56: Og de var nakne b?de Adam og hans hustru, men blue des ikke. 1:2:25 Oba dva byli nazí, člověk i jeho žena, ale nestyděli se.
- 57: Men slangen var listigere enn alle dyr p? marken som Gud Herren hadde gjort, og den sa til kvinnen: Har Gud virkelig sagt: I skal ikke ete av noget tre i haven? 1:3:1 Nejzchytralejší ze vší polní zvěře, kterou Hospodin Bůh učinil, byl had. Řekl ženě: "Jakže, Bůh vám zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?"
- 58: "Og kvinnen sa til slangen: Vi kan ete av frukten p? tr?rne i haven; " 1:3:2 Žena hadovi odvětila: "Plody ze stromů v zahradě jíst smíme."
- 59: men om frukten p? det tre som er midt i haven, har Gud sagt: I skal ikke ete av den og ikke r?re ved den, for da skal I d?. 1:3:3 Jen o plodech ze stromu, který je uprostřed zahrady, Bůh řekl: 'Nejezte z něho, ani se ho nedotkněte, abyste nezemřeli.'"
- 60: "Da sa slangen til kvinnen: I skal visselig ikke d?; " 1:3:4 Had ženu ujišťoval: "Nikoli, nepropadnete smrti."
- 61: for Gud vet at p? den dag I eter av det, skal eders ?ine ?pnes, og I skal bli likesom Gud og kjenne godt og ondt. 1:3:5 Bůh však ví, že v den, kdy z něho pojíte, otevřou se vám oči a budete jako Bůh znát dobré i zlé."

- 62: "Og kvinnen s? at treet var godt ? ete av, og at det var en lyst for ?inene, og at det var et prektig tre, siden en kunde f? forstand av det, og hun tok av frukten og ?t; og hun gav sin mann med sig, og han ?t. " 1:3:6 Žena viděla, že je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavý pro oči, strom slibující vševědoucnost. Vzala tedy z jeho plodů a jedla, dala také svému muži, který byl s ní, a on též jedl.
- 63: Da blev begges ?ine ?pnet, og de blev var at de var nakne, og de heftet fikenblad sammen og bandt dem om livet. 1:3:7 Oběma se otevřely oči: poznali, že jsou nazí. Spletli tedy fíkové listy a přepásali se jimi.
- 64: "Og de h?rte Gud Herren som vandret i haven, da dagen var blitt kj?lig; og Adam og hans hustru skjulte sig for Gud Herrens ?syn mellem tr?rne i haven. " 1:3:8 Tu uslyšeli hlas Hospodina Boha procházejícího se po zahradě za denního vánku. I ukryli se člověk a jeho žena před Hospodinem Bohem uprostřed stromů v zahradě.
- 65: Da kalte Gud Herren p? Adam og sa til ham: Hvor er du? "1:3:9 Hospodin Bůh zavolał na člověka: "Kde jsi?"
- 66: "Og han svarte: Jeg h?rte dig i haven; da blev jeg redd, fordi jeg var naken, og jeg skulte mig. " 1:3:10 On odpověděl: "Uslyšel jsem v zahradě tvůj hlas a bál jsem se. A protože jsem nahý, ukryl jsem se."
- 67: Da sa han: Hvem har sagt dig at du er naken? Har du ett av det tre som jeg forb?d dig ? ete av? "1:3:11 Bůh mu řekl: "Kdo ti pověděl, že jsi nahý? Nejedl jsi z toho stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst?"
- 68: Og Adam sa: Kvinnen som du gav mig til ? v?re hos mig, hun gav mig av treet, og jeg ?t. "1:3:12 Člověk odpověděl: "Žena, kterou jsi mi dal, aby při mně stála, ta mi dala z toho stromu a já jsem jedl."
- 69: Da sa Gud Herren til kvinnen: Hvađ er det du har gjort! Og kvinnen sa: Slangen d?ret mig, og jeg ?t. "1:3:13 Proto řekl Hospodin Bůh ženě: "Cos to učinila?" Žena odpověděla: "Had mě podvedl a já jsem jedla."
- 70: Da sa Gud Herren til slangen: Fordi du gjorde dette, s? skal du v?re forbannet blandt alt feet og blandt alle de ville dyr. P? din buk skal du krype, og st?v skal du ete alle ditt livs dager. "1:3:14 I řekl Hospodin Bůh hadovi: "Protožeš to učinil, budeš proklet, odvržen ode všech zvířat a ode vší polní zvěře. Polezeš po břiše, po všechny dny svého života žrát budeš prach."
- 71: "Og jeg vil sette fiendskap mellem dig og kvinnen og mellem din ?tt og hennes ?tt; den skal knuse ditt hode, men du skal knuse dens h?l. " 1:3:15 Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu."
- 72: "Til kvinnen sa han: Jeg vil gj?re din m?ie stor i ditt svangerskap; med smerte skal du f?de dine barn, og til din mann skal din attr? st?, og han skal r?de over dig. " 1:3:16 Ženě řekl: "Vělice rozmnožím tvé trápení i bolesti těhotenství, syny budeš rodit v utrpení, budeš dychtit po svém muži, ale on nad tebou bude vládnout."
- 73: Og til Adam sa han: Fordi du l?d din hustru og ?t av det tre som jeg forb?d dig ? ete av, s? skal jorden v?re forbannet for din skyld! Med m?ie skal du n?re dig av den alle ditt livs dager. "1:3:17 Adamovi řekl: "Uposlechl jsi hlasu své ženy a jedl jsi ze stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst. Kvůli tobě nechť je země prokleta; po celý svůj život z ní budeš jíst v trápení."
- 74: Torner og tistler skal den b?re dig, og du skal ete urtene p? marken. 1:3:18 Vydá ti jenom trní a hloží a budeš jíst polní byliny.
- 75: "I ditt ansikts sved skal du ete ditt br?d, inntil du vender tilbake til jorden, for av den er du tatt; for st?v er du, og til st?v skal du vende tilbake. " 1:3:19 V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátiš do země, z níž jsi byl vzat. Prach jsi a v prach se navrátiš."
- 76: Og Adam kalte sin hustru Eva, fordi hun er alle levendes mor. 1:3:20 Člověk svou ženu pojmenoval Eva (to je Živa), protože se stala matkou všech živých.
- 77: Og Gud Herren gjorde kjortler av skinn til Adam og hans hustru og kl?dde dem med. 1:3:21 Hospodin Bůh udělal Adamovi a jeho ženě kožené suknice a přioděl je.
- 78: "Og Gud Herren sa: Se, mennesket er blitt som en av oss til ? kjenne godt og ondt; bare han nu ikke rekker ut sin h?nd og tar ogs? av livsens tre og eter og lever til evig tid! " 1:3:22 I řekl Hospodin Bůh: "Teď je člověk jako jeden z nás, zná dobré i zlé. Nepřipustím, aby vztáhl ruku po stromu života, jedl a byl živ navěky."
- 79: S? viste Gud Herren ham ut av Edens have og satte ham til ? dyrke jorden, som han var tatt av. 1:3:23 Proto jej Hospodin Bůh vyhnal ze zahrady v Edenu, aby obdělával zemi, z níž byl vzat.

- 80: Og han drev mennesket ut, og foran Edens have satte han kjerubene med det luende sverd som vendte sig hit og dit, for ? vokte veien til livsens tre. 1:3:24 Tak člověka zapudil. Východně od zahrady v Edenu usadil cheruby s míhajícím se plamenným mečem, aby střežili cestu ke stromu života.
- 81: "Og Adam holdt sig til sin hustru Eva, og hun blev fruktsommelig og f?dte Kain; da sa hun: Jeg har f?tt en mann ved Herren. " "1:4:1 I poznal člověk svou ženu Evu a ta otěhotněla a porodila Kaina. Tu řekla: "Získala jsem muže, a tím Hospodina." "
- 82: Siden f?dte hun Abel, hans bror. Og Abel blev f?rehyrde, men Kain blev jorddyrker. 1:4:2 Dále porodila jeho bratra Ábela. Ábel se stal pastýřem ovcí, ale Kain se stal zemědělcem.
- 83: Da nogen tid var g?tt, hendte det at Kain bar frem for Herren et offer av jordens gr?de. 1:4:3 Po jisté době přinesl Kain Hospodinu obětní dar z plodin země.
- 84: "Og Abel bar ogs? frem et offer, som han tok av de f?rstef?dte lam i sin hjord og deres fett; og Herren s? til Abel og hans offer, " 1:4:4 Také Ábel přinesl oběť ze svých prvorozených ovcí a z jejich tuku. I shlédł Hospodin na Ábela a na jeho obětní dar,
- 85: men til Kain og hans offer s? han ikke. Da blev Kain meget vred, og han stirret ned for sig. 1:4:5 na Kaina však a na jeho obětní dar neshlédł. Proto Kain vzplanul velikým hněvem a zesinal v tváři.
- 86: Og Herren sa til Kain: Hvorfor er du vred, og hvorfor stirrer du ned for dig? "1:4:6 I řekl Hospodin Kainovi: "Proč jsi tak vzplanul? A proč máš tak sinalou tvář?"
- 87: Er det ikke s? at dersom du har godt i sinne, da kan du l?fte op ditt ansikt? Men har du ikke godt i sinne, da ligger synden p? lur ved d?ren, og dens attr? st?r til dig, men du skal v?re herre over den. "1:4:7 Což nepřijmu i tebe, budeš-li konat dobro? Nebudeš-li konat dobro, hřích se uvelebí ve dveřích a bude po tobě dychtit; ty však máš nad ním vládnout." "
- 88: Og Kain talte til Abel, sin bror. Og da de engang var ute p? marken, for Kain l?s p? Abel, sin bror, og slo ham ihjel. 1:4:8 I promluvil Kain ke svému bratru Ábelovi... Když byli na poli, povstal Kain proti svému bratru Ábelovi a zabil jej.
- 89: "Da sa Herren til Kain: Hvor er Abel, din bror? Han svarte: Jeg vet ikke; skal jeg passe p? min bror? " "1:4:9 Hospodin řekl Kainovi: "Kde je tvůj bratr Ábel?" Odvětil: "Nevím. Cožpak jsem strážcem svého bratra?" "
- 90: Men han sa: Hvaad har du gjort? H?r, din brors blod roper til mig fra jorden. "1:4:10 Hospodin pravil: "Cos to učinil! Slyš, prolitá krev tvého bratra křičí ke mně ze země."
- 91: Og nu skal du v?re bannlyst fra den jord som lot op sin munn og tok imot din brors blod av din h?nd! 1:4:11 Nyní budeš proklet a odvržen od země, která rozevřela svá ústa, aby z tvé ruky přijala krev tvého bratra.
- 92: "N?r du dyrker jorden, skal den ikke mere gi dig sin gr?de; omflakkende og hjeml?s skal du v?re p? jorden. " "1:4:12 Budeš-li obdělávat půdu, už ti nedá svou sílu. Budeš na zemi psancem a štvancem." "
- 93: Da sa Kain til Herren: Min misgjerning er st?rre enn at jeg kan b?re den. "1:4:13 Kain Hospodinu odvětil: "Můj zločin je větší, než je možno odčinit." "
- 94: "Se, du har idag drevet mig ut av landet, og jeg m? skjule mig for ditt ?syn; og jeg vil bli omflakkende og hjeml?s p? jorden, og det vil g? s? at hver den som finner mig, sl?r mig ihjel. " "1:4:14 Hle, vypudil jsi mě dnes ze země. Budu se muset skrývat před tvou tváří. Stal jsem se na zemi psancem a štvancem. Každý, kdo mě najde, bude mě moci zabít." "
- 95: Men Herren sa til ham: Nei! for sl?r nogen Kain ihjel, skal han lide syvfold hev. Og Herren gav Kain et merke, forat ikke nogen som m?tte ham, skulde sl? ham ihjel. "1:4:15 Ale Hospodin řekl: "Nikoli, kdo by Kaina zabil, bude postižen sedmeronásobnou pomstou." A Hospodin poznamenal Kaina znamením, aby jej nikdo, kdo ho najde, nezabil."
- 96: S? gikk Kain bort fra Herrens ?syn og bosatte sig i landet Nod*, ?stenfor Eden. # <* d.e. landflyktighet.> 1:4:16 Kain odešel od tváře Hospodinovy a usadil se v zemi Nódu, východně od Edenu.
- 97: "Og Kain holdt sig til sin hustru, og hun blev fruktsommelig og f?dte Hanok; og han tok sig for ? bygge en by og kalte byen Hanok efter sin s?nn. " 1:4:17 I poznal Kain svou ženu, ta otěhotněla a porodila Enocha. Tu se dal do stavby města a nazval to město Enoch, podle jména svého syna.

- 98: Og Hanok fikk s?nnen Irad, og Irad blev far til Mehujael, og Mehujael blev far til Metusael, og Metusael blev far til Lamek. 1:4:18 Enochovi se narodil Írad, Írad zplodil Mechújáela, Mechíjáel zplodil Metúšáela, Metúšáel zplodil Lámecha.
- 99: "Og Lamek tok sig to hustruer; den ene hette Ada, og den andre hette Silla. " 1:4:19 Lámech pojal dvě ženy; jedna se jmenovala Áda a druhá se jmenovala Sila."
- 100: "Og Ada f?dte Jabal; han blev stamfar til dem som bor i telt og holder buskap. " 1:4:20 Áda porodila Jábala, který se stal praotcem těch, kdo přebývají ve stanu a u stáda.
- 101: "Og hans bror hette Jubal; han blev stamfar til alle dem som spiller p? harpe og fl?ite. " 1:4:21 Jeho bratr se jmenoval Júbal; ten se stal praotcem všech hrajících na citeru a flétnu."
- 102: "Og Silla f?dte Tubalkain; han smidde alle slags skarpe redskaper av kobber og jern; og Tubalkains s?ster var Na'ama. " 1:4:22 Také Sila porodila, a to Túbal-kaina, mistra všech řemeslníků obrábějících měď a železo. Sestrou Túbal-kainovou byla Naama.
- 103: "Og Lamek sa til sine hustruer: Ada og Silla, h?r mine ord, Lameks hustruer, merk min tale! En mann dreper jeg for hvert s?r jeg f?r, og en gutt for hver skramme jeg f?r; " 1:4:23 Tu řekl Lámech svým ženám: "Ádo a Silo, poslyšte můj hlas, ženy Lámechovy, naslouchejte mé řeči: Zabil jsem muže za své zranění, pacholíka za svou jizvu."
- 104: for hevnes Kain syv ganger, da skal Lamek hevnes syv og sytti ganger. "1:4:24 Bude-li sedmeronásobně pomstěn Kain, tedy Lámech sedmdesátkrát a sedmkrát."
- 105: "Og Adam holdt sig atter til sin hustru, og hun f?dte en s?nn og kalte ham Set*; for [sa hun] Gud har satt mig en annen s?nn i Abels sted, fordi Kain slo ham ihjel. # <* d.e. satt i en annens sted.> " 1:4:25 I poznal opět Adam svou ženu a ta porodila syna a dala mu jméno Šét (to je [Do klína] vložený). Řekla: "Bůh mi vložil do klína jiného potomka místo Ábela, kterého zabil Kain."
- 106: Og Set fikk en s?nn og kalte ham Enos. P? den tid begynte de ? p?kalle Herrens navn. "1:4:26 Šétovi se narodil syn; dal mu jméno Enóš. Tehdy se začalo vzývat jméno Hospodinovo."
- 107: Dette er boken om Adams ?tt: P? den dag Gud skapte mennesket, skapte han det i Guds lignelse. 1:5:1 Toto je výčet rodopisu Adamova: V den, kdy Bůh stvořil člověka, učinil jej k podobě Boží.
- 108: "Til mann og kvinne skapte han dem; og han velsignet dem og gav dem navnet menneske p? den dag de blev skapt. " 1:5:2 Jako muže a ženu je stvořil, požehnal jim a v den, kdy je stvořil, dal jim jméno Adam (to je Člověk).
- 109: "Da Adam var hundre og tretti ?r gammel, fikk han en s?nn i sin lignelse, efter sitt billede; og han kalte ham Set. " 1:5:3 Ve věku sto třiceti let zplodil Adam syna ke své podobě, podle svého obrazu, a dal mu jméno Šét.
- 110: Og efterat Adam hadde f?tt Set, levde han ennu ?tte hundre ?r og fikk s?nner og d?tre. 1:5:4 Po zplození Šéta žil Adam ještě osm set let a zplodil syny a dcery.
- 111: "Og alle Adams levedager blev ni hundre og tretti ?r; s? d?de han. " 1:5:5 Všech dnů Adamova života bylo devět set třicet let, a umřel.
- 112: Da Set var hundre og fem ?r gammel, fikk han s?nnen Enos. 1:5:6 Ve věku sto pěti let zplodil Šét Enóše.
- 113: Og efterat Set hadde f?tt Enos, levde han ennu ?tte hundre og syv ?r og fikk s?nner og d?tre. 1:5:7 Po zplození Enóše žil Šét osm set sedm let a zplodil syny a dcery.
- 114: "Og alle Sets dager blev ni hundre og tolv ?r; s? d?de han. " 1:5:8 Všech dnů Šétových bylo devět set dvanáct let, a umřel.
- 115: Da Enos var nitti ?r gammel, fikk han s?nnen Kenan. 1:5:9 Ve věku devadesáti let zplodil Enóš Kénana.
- 116: Og efterat Enos hadde f?tt Kenan, levde han ennu ?tte hundre og femten ?r og fikk s?nner og d?tre. 1:5:10 Po zplození Kénana žil Enóš osm set patnáct let a zplodil syny a dcery.
- 117: "Og alle Enos' dager blev ni hundre og fem ?r; s? d?de han. " 1:5:11 Všech dnů Enóšových bylo devět set pět let, a umřel.
- 118: Da Kenan var sytti ?r gammel, fikk han s?nnen Mahalalel. 1:5:12 Ve věku sedmdesáti let zplodil Kénan Mahalalela.
- 119: Og efterat Kenan hadde f?tt Mahalalel, levde han ennu ?tte hundre og firti ?r og fikk s?nner og d?tre. 1:5:13 Po zplození Mahalalela žil Kénan osm set čtyřicet let a zplodil syny a dcery.

- 120: "Og alle Kenans dager blev ni hundre og ti ?r; s? d?de han. " 1:5:14 Všech dnů Kénanových bylo devět set deset let, a umřel.
- 121: Da Mahalalel var fem og seksti ?r gammel, fikk han s?nnen Jared. 1:5:15 Ve věku šedesáti pěti let zplodil Mahalalel Jereda.
- 122: Og efterat Mahalalel hadde f?tt Jared, levde han ennu ?tte hundre og tretti ?r og fikk s?nner og d?tre. 1:5:16 Po zplolení Jereda žil Mahalalel osm set třicet let a zplodil syny a dcery.
- 123: "Og alle Mahalalels dager blev ?tte hundre og fem og nitti ?r; s? d?de han. " 1:5:17 Všech dnů Mahalalelových bylo osm set devadesát pět let, a umřel.
- 124: Da Jared var hundre og to og seksti ?r gammel, fikk han s?nnen Enok. 1:5:18 Ve věku sto šedesáti dvou let zplodil Jered Henocha.
- 125: Og efterat Jared hadde f?tt Enok, levde han ennu ?tte hundre ?r og fikk s?nner og d?tre. 1:5:19 Po zplolení Henocha žil Jered osm set let a zplodil syny a dcery.
- 126: "Og alle Jareds dager blev ni hundre og to og seksti ?r; s? d?de han. " 1:5:20 Všech dnů Jeredových bylo devět set šedesát dvě léta, a umřel.
- 127: Da Enok var fem og seksti ?r gammel, fikk han s?nnen Metusalah. 1:5:21 Ve věku šedesáti pěti let zplodil Henoch Metuzaléma.
- 128: "Og Enok vandret med Gud i tre hundre ?r, efterat han hadde f?tt Metusalah; og han fikk s?nner og d?tre. " 1:5:22 A chodil Henoch s Bohem po zplolení Metuzaléma tři sta let a zplodil syny a dcery.
- 129: Og alle Enoks dager blev tre hundre og fem og seksti ?r. 1:5:23 Všech dnů Henochových bylo tři sta šedesát pět let.
- 130: "Og Enok vandret med Gud; s? blev han borte, for Gud tok ham til sig. " 1:5:24 I chodil Henoch s Bohem. A nebylo ho, neboť ho Bůh vzal.
- 131: Da Metusalah var hundre og syv og ?tti ?r gammel, fikk han s?nnen Lamek. 1:5:25 Ve věku sto osmdesáti sedmi let zplodil Metuzalém Lámecha.
- 132: Og efterat Metusalah hadde f?tt Lamek, levde han ennu syv hundre og to og ?tti ?r og fikk s?nner og d?tre. 1:5:26 Po zplolení Lámecha žil Metuzalém sedm set osmdesát dvě léta a zplodil syny a dcery.
- 133: "Og alle Metusalahs dager blev ni hundre og ni og seksti ?r; s? d?de han. " 1:5:27 Všech dnů Metuzalémových bylo devět set šedesát devět let, a umřel.
- 134: Da Lamek var hundre og to og ?tti ?r gammel, fikk han en s?nn, 1:5:28 Ve věku sto osmdesáti dvou let zplodil Lámech syna.
- 135: og han kalte ham Noah og sa: Han skal tr?ste oss under v?rt arbeid og v?re henders m?ie p? den jord som Herren har forbannet. "1:5:29 Dal mu jméno Noe (to je Odpočinutí). Řekl: "Ten nám dá potěšení a odpočinutí od naší práce a od námahy našich rukou, kterou nám přináší země prokletá Hospodinem."
- 136: Og efterat Lamek hadde f?tt Noah, levde han ennu fem hundre og fem og nitti ?r og fikk s?nner og d?tre. 1:5:30 Po zplolení Noeho žil Lámech pět set devadesát pět let a zplodil syny a dcery.
- 137: "Og alle Lameks dager blev syv hundre og syv og sytti ?r; s? d?de han. " 1:5:31 Všech dnů Lámechových bylo sedm set sedmdesát sedm let, a umřel.
- 138: Da Noah var fem hundre ?r gammel, fikk han s?nnene Sem, Kam og Jafet. 1:5:32 Když bylo Noemu pět set let, zplodil Noe Šéma, Cháma a Jefeta.
- 139: Da nu menneskene begynte ? bli tallrike p? jorden, og de fikk d?tre, 1:6:1 Když se lidé počali na zemi množit a rodily se jim dcery, viděli synové božští,
- 140: "s? Guds s?nner at menneskenes d?tre var vakre; og de tok sig hustruer, hvem de hadde lyst til. " 1:6:2 jak půvabné jsou dcery lidské, a brali si za ženy všechny, jichž se jim zachtělo.
- 141: "Da sa Herren: Min ?nd skal ikke d?mme blandt menneskene til evig tid; for sin villfarelses skyld er det* kj?d, og dets dager skal v?re hundre og tyve ?r. # <* mennesket.> " 1:6:3 Hospodin však řekl: "Můj duch se nebude člověkem věčně zaneprazdňovat. Vždyť je jen tělo. Ať je jeho dnů sto dvacet let."
- 142: "I de dager var kjempene p? jorden og likes? siden, da Guds s?nner gikk inn til menneskenes d?tre, og de f?dte dem barn; det er de veldige fra fordums tid, de navnkundige. " 1:6:4 Za oněch dnů, kdy synové božští vcházelí k dcerám lidským a ty jim rodily, vznikaly na zemi zrůdy, ba ještě i potom. To jsou ti bohatýři dávnověku, mužové pověstní.
- 143: Og Herren s? at menneskets ondskap var stor p? jorden, og at alle dets hjertes tanker og p?fund bare var onde den hele dag. 1:6:5 I viděl Hospodin, jak se na zemi rozmnožila zlovůle člověka a že každý výtvor jeho myslí i srdce je v každé chvíli jen zlý.
- 144: Da angret Herren at han hadde skapt mennesket p? jorden, og han var full av sorg i sitt hjerte. 1:6:6 Litoval, že na zemi učinil člověka, a trápil se ve svém srdci.

- 145: "Og Herren sa: Jeg vil utrydde menneskene som jeg har skapt, av jorden, b?de mennesker og fe og kryp og fuglene under himmelen; for jeg angrer at jeg har skapt dem. " "1:6:7 Řekl: "Člověka, kterého jsem stvořil, smetu z povrchu země, člověka i zvířata, plazy i nebeské ptactvo, neboť lituji, že jsem je učinil."
- 146: Men Noah fant n?de for Herrens ?ine. 1:6:8 Ale Noe našel u Hospodina milost.
- 147: "Dette er historien om Noah og hans ?tt: Noah var en rettferdig og ulastelig mann blandt sine samtidige; Noah vandret med Gud. " "1:6:9 Toto je rodopis Noeho: Noe byl muž spravedlivý, bezúhonný ve svém pokolení; Noe chodil s Bohem."
- 148: Og Noah fikk tre s?nner: Sem, Kam og Jafet. 1:6:10 A Noe zplodil tři syny: Šéma, Cháma a Jefeta.
- 149: Men jorden blev fordervet for Guds ?syn, og jorden blev full av urett. 1:6:11 Země však byla před Bohem zkažená a plná násilí.
- 150: "Og Gud s? p? jorden, og se, den var fordervet; for alt kj?d hadde fordervet sin ferd p? jorden. " "1:6:12 Bůh pohleděl na zemi; byla zcela zkažená, protože všechno tvorstvo pokazilo na zemi svou cestu."
- 151: "Da sa Gud til Noah: Jeg har satt mig fore ? gj?re ende p? alt kj?d, for de har fylt jorden med urett; og nu vil jeg ?delegge b?de dem og jorden. " "1:6:13 I řekl Bůh Noemu: "Rozhodl jsem se skoncovat se vším tvorstvem, neboť země je plná lidského násilí. Zahladím je i se zemí."
- 152: Gj?r dig en ark av gofertre, gj?r kammer i arken og stryk den innvendig og utvendig med bek! 1:6:14 Udělej si archu z goferového dřeva. V arše uděláš komůrky a vysmolíš ji uvnitř i zvenčí smolou.
- 153: S?ledes skal du gj?re den: Arken skal v?re tre hundre alen lang, femti alen bred, og tretti alen h?i. 1:6:15 A uděláš ji takto: Délka archy bude tři sta loket, šířka padesát loket a výška třicet loket.
- 154: "?verst p? arken skal du gj?re en glugg som n?r en alen ned p? veggen, og d?ren p? arken skal du sette p? den ene side; du skal bygge den i tre stokkverk, et nederste, et mellomste og et ?verste, med kammer i hvert stokkverk. " "1:6:16 Archa bude mít světlík; na loket odshora jej ukončíš a do boku archy vsadíš dveře. Uděláš v ní spodní, druhé i třetí patro."
- 155: "Og se, jeg vil la en vannflom komme over jorden til ? ?delegge alt kj?d under himmelen som det er livs?nde i; alt som er p? jorden, skal omkomme. " 1:6:17 Hle, já uvedu potopu, vody na zemi, a zahladím tak zpod nebe všechno tvorstvo, v němž je duch života. Všechno, co je na zemi, zhyne.
- 156: Men jeg vil oprette min pakt med dig, og du skal g? inn i arken, du og dine s?nner og din hustru og dine s?nners hustruer med dig. 1:6:18 S tebou však učiním smlouvu. Vejdeš do archy a s tebou tvoji synové, tvá žena i ženy tvých synů.
- 157: "Og av alt som lever, av alt kj?d, skal du ta et par av hvert slag med inn i arken for ? holde dem i live med dig; han og hun skal det v?re. " "1:6:19 A ze všeho, co je živé, ze všeho tvorstva, uvedeš vždy po páru do archy, aby s tebou zůstali naživu; samec a samice to budou."
- 158: Av alle slags fugler og av alle slags fe og av alle slags kryp p? jorden skal par for par komme inn til dig for ? holdes i live. 1:6:20 Z rozmanitých druhů ptactva a z rozmanitých druhů zvířat a ze všech zeměplazů rozmanitých druhů, z každého po páru vejdu k tobě, aby se zachovali při životě.
- 159: Og du skal ta til dig av allslags mat som etes, og samle det hos dig, sa det kan v?re til f?de for dig og for dem. "1:6:21 Ty pak si naber k obživě různou potravu, nashromáždí si ji, a bude tobě i jim za pokrm."
- 160: "Og Noah gjorde s?; han gjorde i ett og alt som Gud hadde befalt ham. " 1:6:22 Noe udělal všechno přesně tak, jak mu Bůh přikázal.
- 161: S? sa Herren til Noah: G? inn i arken, du og hele ditt hus! For jeg har funnet at du er rettferdig for mitt ?syn i denne slekt. "1:7:1 I řekl Hospodin Noemu: "Vejdi ty a celý tvůj dům do archy, neboť vidím, že ty jsi v tomto pokolení jediný můj spravedlivý."
- 162: "Av alle rene dyr skal du ta dig ut syv par, han og hun, men av de dyr som ikke er rene, ett par, han og hun; " 1:7:2 Ze všech zvířat čistých vezmeš s sebou po sedmi párech, samce se samicí, ale ze zvířat, která nejsou čistá, jen po páru, samce se samicí.
- 163: likes? av himmelens fugler syv par, han og hun, for ? holde deres slekter i live p? jorden. 1:7:3 Také z nebeského ptactva po sedmi párech, samce a samicí, aby zůstalo naživu potomstvo na celé zemi,
- 164: For om syv dager vil jeg la det regne p? jorden i firti dager og firti netter, og jeg vil utrydde av jorden alt levende som jeg har skapt. "1:7:4 neboť již za sedm dní sešlu na zemi déšť, který potrvá čtyřicet dní a čtyřicet nocí. Smetu z povrchu země vše, co povstalo, co jsem učinil."

- 165: Og Noah gjorde i ett og alt som Herren hadde befalt ham. 1:7:5 Noe udělal všechno, jak mu Hospodin přikázal.
- 166: Noah var seks hundre år gammel da vannflommen kom over jorden. 1:7:6 Šest set let bylo Noemu, když nastala potopa, vody na zemi.
- 167: Da gikk Noah og hans sønner og hans hustru og hans sønners hustruer med ham inn i arken for å berge seg for vannflommen. 1:7:7 Před vodami potopy vešel Noe a s ním jeho synové i jeho žena a ženy jeho synů do archy.
- 168: Av de rene dyr og av de dyr som ikke er rene, og av fuglene og av alt det som kryper på jorden, 1:7:8 Z čistých zvířat i ze zvířat, která nejsou čistá, z ptactva i ze všeho, co se plazí po zemi,
- 169: gikk par for par inn til Noah i arken, han og hun, søledes som Gud hadde befalt Noah. 1:7:9 vždy po páru vešli samec a samice k Noemu do archy, jak mu Bůh přikázal.
- 170: Da nu de syv dager var til ende, kom flommens vann strømmende over jorden. 1:7:10 Po sedmi dnech pak pronikly na zemi vody potopy.
- 171: I det år da Noah var seks hundre år gammel, i den annen måned, den syttende dag i måneden, den dag brast alle kilder i det store dyp, og himmelens sluser åpnedes, 1:7:11 V šestistém roce života Noeho, sedmáctý den druhého měsíce, se provalily všechny prameny obrovské propastné tůně a nebeské propusti se otevřely.
- 172: og regnet strømmet ned på jorden i firti dager og firti netter. 1:7:12 Nad zemí se strhl lijavec a trval čtyřicet dní a čtyřicet nocí.
- 173: På denne samme dag gikk Noah og Sem og Kam og Jafet, Noahs sønner, og Noahs hustru og hans sønners tre hustruer med dem inn i arken, 1:7:13 Právě toho dne vešli Noe i Šém, Chám a Jefet, synové Noeho, i žena Noeho a tři ženy jeho synů s nimi do archy,
- 174: de og alle de ville dyr efter sitt slag og alt feet efter sitt slag og alt kryptet som rører seg på jorden, efter sitt slag og alle fuglene efter sitt slag, alt som flyver, alt som har vinger. 1:7:14 oni i všechna zvíř rozmanitých druhů, všechen dobytek rozmanitých druhů, všichni plazící se zeměplazi rozmanitých druhů i všechno ptactvo rozmanitých druhů, každý pták, každý okřídlenec.
- 175: Og de gikk inn til Noah i arken, par for par av alt kjød som det var livsønde i. 1:7:15 Vešli k Noemu do archy vždy pár po páru ze všeho tvorstva, v němž je duch života.
- 176: Og de som gikk inn, var han og hun av alt kjød, søledes som Gud hadde befalt ham. Og Herren lukket efter ham. 1:7:16 Vcházeli, samec a samice ze všeho tvorstva, jak mu Bůh přikázal. A Hospodin za ním zavřel.
- 177: Da kom vannflommen strømmende over jorden i firti dager, og vannet vokste og løftet arken, og den blev hevet over jorden. 1:7:17 Potopa na zemi trvala čtyřicet dní, vod přibývalo, až nadnesly archu, takže se zdvihla od země.
- 178: "Og vannet steg og øket storlig over jorden; og arken fløt bortover vannflaten." 1:7:18 Vody zmohutněly a stále jich na zemi přibývalo. Archa plula po hladině vod.
- 179: Og vannet steg høiere og høiere over jorden, sø alle de høie fjell under hele himmelen blev skjult. 1:7:19 Vody na zemi převelice zmohutněly, až přikryly všechny vysoké hory, které jsou pod nebesy.
- 180: Femten alen høit steg vannet over fjellene, sø de skjultes. 1:7:20 Do výšky patnácti loket vystoupily vody, když byly přikryty hory.
- 181: Da omkom alt kjød som rørte seg på jorden, både fuglene og feet og de ville dyr og alt det som yrte og vrimlet på jorden, og alle menneskene. 1:7:21 A zahynulo všechno tvorstvo, které se na zemi pohybuje, ptactvo, dobytek i zvíř a také všechna na zemi se hemžící havěť, i každý člověk.
- 182: Alt som hadde livsens ønddrag i sin nese, alt det som var på det tørre land, døde. 1:7:22 V všechno, co mělo v chřípích dech ducha života, cokoli bylo na suché zemi, pomřelo.
- 183: "Og han* utryddet hvert liv som var på jorden, både mennesker og fe og krypt og fuglene under himmelen; de blev utryddet av jorden, og bare Noah blev igjen, og det som var med ham i arken. # < Gud. > " 1:7:23 Tak smetl Bůh vše, co povstalo, co bylo na povrchu země: od lidí až po zvířata, po plazy a nebeské ptactvo, všechno bylo smeteno ze země. Zachován byl pouze Noe a to, co s ním bylo v arše.
- 184: Og vannet holdt seg over jorden i hundre og femti dager. 1:7:24 Mohutně stály vody na zemi po sto padesát dnů.

- 185: "Da kom Gud Noah i hu og alle de ville dyr og alt feet som var med ham i arken; og Gud lot en vind fare over jorden, og vannet falt. " 1:8:1 Bůh však pamatoval na Noeho i na všechnu zvěř a všechnen dobytek, který s ním byl v arše. Způsobil, že nad zemí zavanul vítr, a vody se uklidnily.
- 186: Og det store dyps kilder og himmelens sluser lukkedes, og regnet fra himmelen stanset. 1:8:2 Byly ucpány prameny propastné tůně i nebeské propusti a byl zadržén lijavec z nebe.
- 187: Og vannet vek efterh?nden tilbake fra jorden, og vannet begynte ? ta av, da hundre og femti dager var g?tt. 1:8:3 Když přešlo sto padesát dnů, začaly vody ze země ustupovat a opadávat,
- 188: Og i den syvende m?ned, p? den syttende dag i m?neden, blev arken st?ende p? Ararat-fjellene. 1:8:4 takže sedmnáctého dne sedmého měsíce archa spočinula na pohoří Araratu.
- 189: "Og vannet tok mere og mere av inntil den tiende m?ned; i den tiende m?ned, p? den f?rste dag i m?neden, kom fjelltoppene til syne. " 1:8:5 A vody ustupovaly a opadávaly až do desátého měsíce; prvního dne desátého měsíce se objevily vrcholky hor."
- 190: Og da firti dager var g?tt, ?pnet Noah vinduet p? arken som han hadde gjort, 1:8:6 Když pak přešlo čtyřicet dnů, otevřel Noe v arše okno, které udělal,
- 191: "og sendte ut en ravn; den fl?i frem og tilbake, inntil vannet var t?rket bort av jorden. " 1:8:7 a vypustil krkavce; ten vylétával a vracel se, dokud se vody na zemi nevysušily."
- 192: S? sendte han en due ut fra sig for ? se om vannet var sunket bort fra jordens overflate. 1:8:8 Pak vypustil holubici, kterou měl u sebe, aby viděl, zda vody z povrchu země ustoupily.
- 193: Men duen fant ikke noget hvilested for sin fot, og den kom tilbake til ham i arken, for det stod vann over hele jorden. Da rakte han ut sin h?nd og tok den inn til sig i arken. 1:8:9 Holubice však nenalezla místečka, kde by její noha mohla spočinout, a vrátila se k němu do archy, neboť vody dosud pokrývaly povrch celé země. Vztáhl tedy ruku, vzal ji a vnesl ji k sobě do archy.
- 194: S? bidde han ennu syv dager til og sendte s? atter duen ut av arken. 1:8:10 Čekal ještě dalších sedm dní a znovu vypustil holubici z archy.
- 195: "Og duen kom til ham ved aftenstid, og se, den hadde et friskt oljeblad i nebbet; da skj?nte Noah at vannet var sunket bort fra jorden. " 1:8:11 A holubice k němu v době večerní přilétla, a hle, měla v zobáčku čerstvý olivový lístek. Tak Noe poznal, že vody ze země ustoupily.
- 196: "Men han bidde ennu syv dager til; s? sendte han duen ut, og da kom den ikke tilbake til ham mere. " 1:8:12 Čekal ještě dalších sedm dní a opět vypustil holubici; už se však k němu zpátky nevrátila."
- 197: "I det seks hundre og f?rste ?r, i den f?rste m?ned, p? den f?rste dag i m?neden, var vannet t?rket bort fra jorden. Da tok Noah taket av arken; og han s? ut, og se, jorden var t?rr. " 1:8:13 Léta šestistého prvního, první den prvního měsíce, začaly vody na zemi vysychat. Tu Noe odsunul příklop archy a spatřil, že povrch země osychá.
- 198: Og i den annen m?ned, p? den syv og tyvende dag i m?neden, var jorden aldeles t?rr. 1:8:14 Dvacátého sedmého dne druhého měsíce byla již země suchá.
- 199: Da talte Gud til Noah og sa: 1:8:15 I promluvil Bůh k Noemu:
- 200: G? ut av arken, du og din hustru og dine s?nner og dine s?nners hustruer med dig. 1:8:16 "Vyjdi z archy, ty a s tebou tvá žena i tvoji synové a ženy tvých synů."
- 201: Alle de dyr som er hos dig, alt kj?d, b?de fuglene og feet og alt kryptet som r?rer sig p? jorden, skal du f?re ut med dig, og de skal vrimle p? jorden og v?re fruktbare og bli mange p? jorden. 1:8:17 Vyved' s sebou všechno tvorstvo, jež je s tebou, všechnu zvěř i ptactvo a dobytek a všechnu havět plazící se po zemi. Ať se na zemi hemží, ať se na zemi plodí a množí."
- 202: S? gikk han ut, og hans s?nner og hans hustru og hans s?nners hustruer med ham. 1:8:18 Noe tedy vyšel a s ním jeho synové a jeho žena a ženy jeho synů.
- 203: Alle dyrene, alt kryptet og alle fuglene, alt som r?rer sig p? jorden, gikk ut av arken, hvert efter sitt slag. 1:8:19 Všechna zvěř, všechna havět a všechno ptactvo, vše, co se plazí po zemi, vyšlo podle svých čeledí z archy.
- 204: Og Noah bygget Herren et alter, og han tok av alle de rene dyr og av alle de rene fugler og ofret brennoffer p? alteret. 1:8:20 Noe pak vybuodoval Hospodinu oltář a vzal ze všech čistých dobytčat i ze všeho čistého ptactva a zapálil na tom oltáři oběti zápalné.